

Его Величества безъ разлики вѣры и народности щить ся приѣма въ гражданскы и военны училища и слѣдовитѣльно въ гражданскѣ и военнѣ службѣ.

Въ первы вѣремена, кога Турци сж' завладѣли Българиѣ сжщия приимжщества съ условиемъ сж' оставили Българѣмъ. Незавысимъ въ Търново българскы Патриархъ, незавысимъ въ Охридѣ българскы Архиепископъ или Патриархъ, назавысимъ въ Печѣ (Ипекъ) Архиепископъ или Патриархъ сѣрбскы. Въ Сѣресѣ Костадинъ Войвода (Беглеръ-Бегъ) управитель обѣсти. Въ Бутель или Бытоль (Манастиръ дѣсь) Марко Краювъ войвода (Беглеръ-Бегъ). Въ Добруѣ Вѣлко войвода (Беглеръ-Бегъ). Въ Кроѣ Скендеръ-Бегъ, войвода Арбанашкы. Въ Сѣрбиѣ Князь-Лазоровъ сынъ Стефо-Бегъ, и послѣ него нѣколко други бегове Сѣрби. Тип сички, както и други многи, сж' были въ мирны вѣремена управители обѣстей, а въ военны вѣремена прѣдвождали войнство, съставено отъ подданиковъ Християнъ противъ неприятелевъ Его Величества Султана. Съ Султанъ Баязита Илджерма, кога е воювалъ противъ Влашкаго Мирча войвода Българина, были сж' и нѣколко отъ подданиковъ Християнъ, а имянно Марко Краювъ и Костадинъ войвода тамо сж' погинѣли. Послѣ истый той Султанъ, кога е воювалъ въ Азиѣ противъ Демира (Тьмуръ или Тамерланъ), дѣ е погинѣлъ заробенъ, были сж' и Сѣрби и наши Помаци — помагачи, дѣсь потурчени Българи, ведно съ Султана. Сѣрбы е прѣдвождаѣ Стефо-Бей, Князь-Лазоровъ сынъ, а наши Помацы, нѣкои си Михаль-Бей, кому потомци еще живѣють въ Ихтиманско укрѣжие, Турци Михаль-Бейовци назоваеми. По всѣкы градъ въ Българиѣ имало войводницы — войвода конага и войнишкы домове — войникъ конага, дѣ ся извършявали граждаяскы и военны сждове и работы. Имя войникъ-курелери — войнишкы села, войвода и войникъ конагѣ, съхранило ся еще по сичкѣ Българиѣ и до дѣсь, какъ то и войници, кои ходѣть еще всѣкѣ годинаѣ отъ разны обѣсти Българии въ Цариградъ на царскѣ службѣ, нѣ нѣвѣкы на войнишкѣ службѣ. Мухамедъ II. завладѣтель Цариграда, отсѣвъ множество Българи войници що е ималъ съ себѣ си, неговъ морскы военачалникъ (адмиралъ)